

Sygn. akt I C 559/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Zofia Goc- Majewska

Protokolant Żaneta Kurszewska

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2015 r. w Tczewie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa - akcyjna z siedzibą w W.
przeciwko A. T.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 559/15

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. T. o zapłatę kwoty 1.305,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że nabył wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki udzielonej pozwanej przez (...) sp. z o. o. w dniu 25 października 2013 r., w ramach ramowej umowy pożyczki, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Pozwana dokonała rejestracji w systemie teleinformatycznym powoda, jednocześnie akceptując warunki umowy pożyczki i regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną. W dniu zawarcia pożyczki powód przelał na rachunek pozwanej kwotę 1.000,00 zł. Z tytułu cesji wierzytelności pozwana jest zobowiązana zapłacić powodowi wszystkie wymagalne wierzytelności z dniem upływu płatności pożyczki tj. z dniem 24 listopada 2013 r. W razie opóźnienia w spłacie pożyczki pożyczkobiorca zostanie obciążony kosztami windykacyjnymi w wysokości 135,00 zł (trzy wezwania do zapłaty przesłane drogą pocztową). Umowa pożyczki została zawarta w oparciu o przepisy ustawy o kredycie konsumenckim. Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy i powodowi przysługuje roszczenie o zapłatę zaległej kwoty pożyczki wraz z odsetkami i pozostałymi kosztami. (...) sp. z o. o. oraz (...) sp. z o. o. S.K.A. zawarły umowę ramową (...) stanowiącą podstawę do zawierania przez strony kolejnych transakcji instrumentów pochodnych. W dniu 21 stycznia 2014 r. nastąpiło przeniesienie ogółu praw i obowiązków (...) sp. z o. o. na spółkę (...) sp. z o. o. w W.. W wyniku przeprowadzonej transakcji i zmiany komplementariusza, zmieniła się dotychczasowa nazwa spółki (...) sp. z o. o. SKA na spółkę (...) sp. z o. o. S.K.A. Jednocześnie w wyniku w/w transakcji wierzytelności z umów pożyczek gotówkowych nabytych uprzednio przez (...) sp. z o. o. zostały wniesione aportem do spółki (...) sp. z o. o. S.K.A.

Do zakończenia postępowania pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie. Nie stawiała się na rozprawie prawidłowo zawiadomiona o terminie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 października 2013 r. pozwana A. T. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę pożyczki. Umowa zawarta została bez jednoczesnej obecności stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Pozwana wyraziła zgodę na warunki umowy pożyczki oraz zaakceptowała regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną przez (...) sp. z o. o. Pożyczkodawca przelał na rachunek bankowy pozwanej kwotę 1.000,00 zł. Termin spłaty pożyczki upływał w dniu 24 listopada 2013 r.

Pożyczkodawca w dniach 27 grudnia 2013 r., 24 stycznia 2014 r. i 23 lutego 2014 r. sporządził wezwania do zapłaty, skierowane do pozwanej.

(dowody: potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki nr (...) – k. 16, potwierdzenie przelewu kwoty pożyczki – k. 17, potwierdzenie rejestracji i zgody na warunki umowy – k. 18, umowa ramowa pożyczki odnawialnej – k.22-24, wezwania do zapłaty – k. 19-21)

W dniu 30 listopada 2013 r. (...) sp. z o.o. zawarła z (...) sp. z o. o. S.K.A. umowę ramową 2002 (...). Umowa ta stanowiła podstawę do zawierania przez strony kolejnych transakcji instrumentów pochodnych.

W dniu 21 stycznia 2014 r. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie (...) sp. z o. o. S.K.A. wyraziło zgodę na przeniesienie przez dotychczasowego komplementariusza ogółu praw i obowiązków na (...) sp. z o. o. w W.. W wyniku tej transakcji i zmiany komplementariusza zmieniła się dotychczasowa nazwa (...) sp. z o. o. S.K.A. na (...) sp. z o. o. S.K.A.. Wierzytelności z umów pożyczek gotówkowych nabytych przez (...) sp. z o. o. zostały wniesione aportem do spółki (...) sp. z o. o. S.K.A.

W dniach 31 stycznia 2014 r., 10 lutego 2014 r. i 28 lutego 2014 r. (...) sp. z o. o. przeniosła dostarczone wierzytelności na powoda, zgodnie z załącznikiem A.

(dowody: umowa ramowa 2002 (...) z załącznikiem – k. 32-39, 41-43, akty notarialne – k. 27-31, umowa zbycia ogółu praw i obowiązków komplementariusza – k. 41, potwierdzenie transakcji kredytowego instrumentu pochodnego z załącznikiem A – k. 44-47)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony (potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki, potwierdzenie przelewu kwoty pożyczki, umowy ramowe, potwierdzenie transakcji kredytowego instrumentu pochodnego i in.), których prawdziwości i autentyczności co do zasady nie kwestionowała żadna ze stron.

Zgodnie z treścią art. 339 § 2 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Pozwana A. T. nie stawiała się na rozprawie mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie.

Podkreślić należy jednak, w ślad za stanowiskiem Sądu Najwyższego, że sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy w świetle przepisów obowiązującego prawa materialnego, twierdzenie powoda uzasadniają uwzględnienie żądań pozwu, w zakresie tym bowiem nie obowiązuje domniemanie z art. 339 § 2 kpc, negatywny zaś wynik takich rozważań powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (wyrok z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że twierdzenia powoda nie uzasadniają uwzględnienia roszczeń dochodzonych pozwem przeciwko A. T..

Należy pamiętać, że proces cywilny jest procesem kontradiktoryjnym. Oznacza to, że w jego ramach toczy się spór między stronami, który rozstrzyga Sąd. Kontradiktoryjny model postępowania cechuje się tym, iż co do zasady

wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony, bowiem to na nich spoczywa ciężar dowodu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2010 r. - I BU 8/10; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2010 r. - II CSK 297/10).

Art. 6 K.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten formułuje podstawową zasadę rozkładu ciężaru dowodu w sporze cywilnym. Strona, która podnosi w procesie pewne okoliczności lub fakty, powodujące powstanie określonych skutków prawnych, zobowiązana jest te okoliczności lub fakty przed Sądem udowodnić. Odmienna regulacja powodowałaby bowiem powstanie niedopuszczalnej łatwości wywodzenia skutków prawnych z prostego powołania się na fakt bez potrzeby jego udowodnienia (zob. też T. Sokołowski, Komentarz do art. 6 Kodeksu cywilnego [w:] A. Kidyba (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna, Lex 2009).

Jeżeli stronie nie uda się udowodnić okoliczności lub faktów przez nią powołanych, ponosi ona negatywne skutki procesowe, gdyż Sąd nie będzie opierał się na tych okolicznościach lub faktach w swoim rozstrzygnięciu (zob. też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2010 r. - IV CSK 25/10; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 8 marca 2011 r. - VI ACa 966/10).

Zdaniem Sądu powództwo w niniejszej sprawie podlega oddaleniu z uwagi na niewykazanie legitymacji czynnej po stronie powoda. Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W. nie wykazał, że nabył od (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. wierzytelność dochodzoną pozwem.

Legitymacja procesowa to uprawnienie do poszukiwania ochrony prawnej w konkretnej sprawie. Legitymacja procesowa czynna dotyczy strony powodowej i oznacza uprawnienie do wszczęcia i prowadzenia procesu, jest to zatem uprawnienie konkretnego podmiotu do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu oznaczonemu podmiotowi, wypływające z prawa materialnego. Sąd zważył, że warunkiem powodzenia każdego powództwa jest złożenie pozwu przez osobę uprawnioną przeciwko osobie, która może występować po stronie pozwanej.

Powód wskazał w pozwie, że nabył wierzytelność dochodzoną od pozwanej w drodze cesji wierzytelności. Przedłożone przez powoda dokumenty w postaci umowy ramowej 2002 (...) z załącznikiem, aktów notarialnych, umowy zbycia ogółu praw i obowiązków komplementariusza, potwierdzenia transakcji kredytowego instrumentu pochodnego z załącznikiem A wykazują co prawda, że (...) sp. z o.o. zawarła z (...) sp. z o. o. S.K.A. umowę ramową 2002 (...), Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie (...) sp. z o. o. S.K.A. wyraziło zgodę na przeniesienie przez dotychczasowego komplementariusza ogółu praw i obowiązków na (...) sp. z o. o. w W., zmieniła się dotychczasowa nazwa (...) sp. z o. o. S.K.A. na (...) sp. z o. o. S.K.A, wierzytelności z umów pożyczek gotówkowych nabytych przez (...) sp. z o. o. zostały wniesione aportem do spółki (...) sp. z o. o. S.K.A. oraz, że (...) sp. z o. o. przeniosła dostarczone wierzytelności na powoda, zgodnie z załącznikiem A, jednakże w żaden sposób nie jest możliwe ustalenie przez Sąd, czy przedmiotem tych operacji była między innymi wierzytelność wobec pozwanej tytułem umowy pożyczki nr (...).

Przedłożony przez stronę powodową załącznik A (Portfel Referencyjny 11) nie pozwala na zweryfikowanie, czy (...) sp. z o. o. przeniosła na powoda właśnie tę wierzytelność. Wielostronicowy załącznik A podzielony został na 10 kolumn. Zawartość tych kolumn nie jest jednak możliwa do zweryfikowania przez Sąd, gdyż tytuły każdej z nich nie zostały oznaczone w języku polskim. Tym samym nie było możliwe ustalenie, czy powód nabył przedmiotową wierzytelność od pożyczkodawcy.

Sąd stwierdziwszy brak legitymacji procesowej (zarówno czynnej, jak i biernej) wydaje wyrok oddalający powództwo.

Niezależnie od powyższego Sąd wskazuje, że powód, mimo ciężącego na nim obowiązku z art. 6 kc, nie wykazał zasadności roszczenia co do wysokości.

Powód wskazywał, że żądanie pozwu obejmuje m.in. koszty wezwań pozwanej do zapłaty. Z treści § 10 ust. 1 przedłożonej przez powoda umowy ramowej pożyczki odnawialnej wynika, że koszty te dotyczą wezwań dokonanych drogą pocztową. Tymczasem powód nie przedstawił jakichkolwiek dowodów, że sporządzone przez niego wezwania do

zapłaty zostały skutecznie pozwanej doręczone. Zatem powód nie wykazał zasadności roszczenia w tej części. Ponadto zwrócić należy uwagę, że koszty wezwań do zapłaty (pierwsze – 35 zł, drugie – 45 zł i trzecie – 55 zł) nie odpowiadają rzeczywistym kosztom poniesionym przez pożyczkodawcę i stanowią dla niego nieuprawnione dodatkowe źródło zysku (por. wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 6 sierpnia 2009 r., XVII Amc 624/09).

Jeżeli stronie nie uda się udowodnić okoliczności lub faktów przez nią powołanych, ponosi ona negatywne skutki procesowe, gdyż Sąd nie może opierać się na tych okolicznościach lub faktach w swoim rozstrzygnięciu.

W myśl art. 331 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny.

Mając na względzie, całokształt powyższej argumentacji, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji.